

## ИСХРАНА ЗЕЧЕВА

Зеc је глодар, изразити биљојед и становник поља и шума. Ту налази своју храну. На њивама се задржава од пролећа до јесени у ратарским културама где налази поред хране и склониште . Нарочито радо борави на њивама под репом и луцерком, затим под кукурузом, кромпиром и другим културама

Лети пасе траву у пољу, а мање у шуми и зељасте биљке са њива. Зиме користи озиме усеве и збунасте биљке у шуми од којих узима пупољке и избојке. У оскудици у току зиме гули кору дрвета и младих воћака (багрем, врба, јабука, трешња). Зеc ретко пије воду, јер са сочном храном коју углавном узима, покрије и потребе у води уз нешто воде која се налази на биљкама као роса и капи кише

У току зиме зеc узима понуђену храну само кад за њега у слободној природи буде врло мало хране (велики снег, недостатак озимих усева). За прихрањивање тада узима само врло добро сено луцерке, детелине и грахорице. Ливадско сено зеc не узима. Врло радо зими узима зимски кељ и репу. Зеc добро узима и лисник, који се може у току спремања попрскати раствором соли. За зимско прихрањивање зеца долази у обзир и сеча меког дрвећа чије пупољке, гранчице и кору зеc радо једе. Имела, такође спада у зимско храниво зеца. За зеца се често праве ремизе у којима се више мањих површина засади зимским кељом који му служи као врло добра храна, па и заклон

Потребе зеца у хранљивим састојцима крећу се у границама података датим за домаћег кунића на бази исте телесне масе и за исте категорије. Оброци поменути за домаћег кунића могу се применити и за зеца тј. они могу да се састоје из 100-150 гр сена лептирњача, 30-80 гр концентроване хране уз додатак неког сочног хранива у количини од 100-200 гр

Зимска хранилишта за зечеве могу да буду стална или провизорна. Хранилишта се праве у виду једноставне косе настрешнице са већим отворима према рубу. Ове настрешнице када су добро постављене служе зечевима и као заштита од хладноће. Храна се у хранилишта полаже сваких 2-3 дана и то ујутро или увече